

Laczkó Mária

Biográfia

Személyes adatok

név: Laczkó Mária Éva

telefonszám: +36-30-683-2555

e-mail cím: laczko.m@gmail.com

Szakmai életút

Iskolai végzettség:

Kossuth Lajos Gimnázium, Sátoraljaújhely

Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem, Budapest - Termesztési kar, Termesztési szak, okleveles kertészmérnök

Egyéb képzések:

Kertészeti és Élelmiszeripari Egyetem - dísznövénykertészet spec. képzés

Tüv Rheinland InterCert - Játsszótér műszaki felelős képesítés

Munkahelyek:

1987-1988 között - Költségvetési Üzem Bonyhád, beosztás: kertészeti, parkfenntartási vezető

1988-2011 között - Hévíz Város Önkormányzata Gazdasági Műszaki Ellátó Szervezete, beosztás: parkfenntartási és műszaki vezető. Feladata volt: a város közterületeinek, zöldterületeinek fenntartása, fejlesztése, a parkfenntartási és műszaki csoportok vezetése. Főkertész hiányában 1988-tól ellátta annak feladatait is, tervezte és megvalósította munkatársai segítségével a zöldterületek kertészeti felújítását.

2011-2021 között - Hévíz Város Önkormányzata Gazdasági Műszaki Ellátó Szervezete igazgatója. Feladata volt: Hévíz város közterület fenntartással, városüzemeltetéssel, intézmény-fenntartással, temető üzemeltetéssel, közétkeztetéssel, stb. foglalkozó intézményének vezetése.

2021-től - VÜZ Keszthelyi Városüzemeltető Egyszemélyes Nonprofit Kft., ügyvezető igazgató

Szakmai tapasztalatok, referenciák, publikációk:

Főkertész Szövetség tagja, 2013-ban az „Év főkertésze” címmel ismerték el munkáját.

2008-tól a Vidékfejlesztési Minisztérium szakértője volt a rendszer átalakításáig, kertészeti növénytermesztés, zöldterület-, parkfenntartás, parképítés témakörökben.

Több település, például Zalaegerszeg, Keszthely, Zalakaros, Balatongyörök zöldterületének, fasorának, parkjainak, tereinek felújításában vett részt, mint szaktanácsadó, tervező, felújítás vezető, vagy műszaki ellenőr.

2002- 2010 között Hévízgyógyfürdő természetvédelmi területén található különleges park kertészeti szakmai munkáját vezette.

2000-2006 között Bíró Kft. dísznövény mag- és palánta-kereskedő részére egyényári bemutató kiültetéseit tervezte és valósította meg Hévízen, melyet zöldfelület fenntartó és palántanevelő kertészek számára rendezett.

1992-1993-ban kertészeti témájú cikkeket írt a Népszabadság részére heti rendszerességgel.

Mi volt korábban és jelenleg mi a szereped a Virágos Magyarországért mozgalomban?

- 1994-től veszek részt a Virágos Magyarországért Mozgalom (VMO) Nyugat-magyarországi zsűrijének munkájában.
- 1997-ben szakmai irányításommal elnyerte Hévíz a VMO fődíját, majd ennek folyományaként 1998-ban az Entente Florale európai versenyben ezüst díjat kaptunk.
- 1998-ban szakmai munkámért Procultura Hévíz kitüntetést kaptam.
- 2011-ben a VMO versenyében Hévíz „Az év főutcája, főtere” megtisztelő címet kapta.
- 2012-ben a VMO városok közötti versenyében Hévíz másodszor nyerte el a fődíjat.

- 2016-tól a régióvezetői feladatot látom el.
- 2020-tól a Virágos Magyarországért verseny Szervező Bizottságának alelnöke vagyok.
- A virágos verseny több évében Aranyrózsa díjat, Fővédnöki díjat, Miniszterelnöki különdíjat nyert Hévíz szakmai irányításommal.

Hogyan kerültél kapcsolatba a mozgalommal?

Az egyetem elvégzése után Bonyhádon egy jól működő városfenntartási cég kertészetében kezdtem dolgozni. Hozzáértő szakmunkásoktól és kertész technikusoktól az ott eltöltött egy évem alatt sokat tanultam meg a szakmáról, a gyakorlati része is készségszintű lett munkaszervezés, gépismeret, növény és anyaghasználat terén. Később Hévízre kerülve ezen ismeretek alapján lehetőségem lett felépíteni egy zöldfelület fenntartási rendszert, mely ott korábban nem létezett, a területet egy keszthelyi cég művelte.

Abban az időben, amikor Hévízre kerültem, Zalaegerszegen Németh Miklós volt a főkertész, aki nagyon jó szakember, kertészmérnök és tanító volt egyben. Összefogta a megyében a fiatal kertészeket, támogatta, segítette, vitte őket magával minden szakmai konferenciára. A Kertészeti Egyesülés által szervezett konferencia sorozat volt az első ilyen esemény, ahol megismerkedtem Kokics Tiborral és a település fenntartási rendszerrel. Kokics Tibor és Pollák Erika vezetésével alakult meg a Virágos Magyarországért mozgalom, a benne való részvétel hasznos dolognak tűnt nekem az ismeretszerzés és a szakmai kapcsolatrendszer miatt. Kettejük invitálására kerültem be a zsűriző kollégák és a versenyzők közé is már a kezdetektől.

Melyek a VMO értékei?

A Virágos Magyarország verseny páratlan lehetőség a városfenntartók, kertészek számára: tapasztalatszerzés, információ csere, növény és anyagismeret, egyedi, vagy „jó gyakorlat” metódusok megismerésének lehetősége. Hasonló feladatkörrel, problémákkal küzd minden település, a más településeken alkalmazott megoldások megismerése nagy segítséget jelent. A tanulás és tanítás egyszerre valósul meg a település bírálatok során lefolytatott bejárásokon. Beszerzési lehetőségek, géphasználat, szervizelési lehetőségek, pályázati lehetőségek, növényvédelmi feladatok, akár jó, vagy rossz növényalkalmazások, munkaszervezési egyedi megoldások és még számtalan olyan téma, melyből az összes résztvevő ismeretei bővülnek, szélesedik rálátásuk, kitekintésük a világra.

Miért fontos személyesen a számodra a VMO-ban való részvétel?

A településeken élő és odalátogatók számára különleges, egyedi városképet szeretnék teremteni a kertészet és a városfenntartás eszközeivel és lehetőségeivel.

Miért érdemes a mozgalomban részt venni?

A mozgalomban szerzett tapasztalataim alapján a saját településemen végzett munkámban számtalan szép eredmény valósult meg. Minél több településsel találkozik az ember a zsűrizések során, annál bölcsőbbé válik, és annál inkább rájön, hogy nem mindig a saját megoldása a legjobb egy-egy problémára, akármennyire is annak gondolja. Léteznek más alternatív megoldások is, és azok is pont olyan jók lehetnek, sokszor egyszerűbb kivitelezhetőséggel. Minden település ugyanazokkal a nehézségekkel küszködik, például hogyan lehet megfelelni az újonnan megjelenő jogszabályoknak, milyen gépbeszerzési lehetőségek vannak, ahol olcsóbban lehet megvenni azt a városfenntartási gépet, amire szükség van, milyen új fajtákat használnak a kollégák, azok város és környezettűrő képessége milyen. Hatalmas tanulási folyamat ez, ami sokat ér. Zsűritagként olyan egyedi, kiváló kapcsolatrendszer épülhet ki a településeken dolgozó kollégákkal, ha azt látják, hogy hasonló problémákkal állunk szemben, az ő gondolataikra is tudsz, vagy keresel megoldást. Közös szálon kezdetek el mozogni, amiből életfogytiglan tartó partner kapcsolatok lesznek.

Sokat tanul az ember más emberek elkövetett hibáiból, rossz kiültetéseiből, rossz anyagválasztásából, megoldási technikáiból, de ugyanúgy a jó gyakorlatokat is könnyű megtanulni és továbbadni más településeknek. Zsűritagként az a dolgunk, hogy jó szándékkal elősegítsük a települések működését és kiutat mutassunk a felmerülő napi problémákból és nehézségekből. Tanulási és tanítási folyamat, tapasztalat és

információszerzés, jó szakmai kapcsolatrendszer kialakítása - minden egyes befektetett pillanata sokszorosan megtérül.

Mi volt és mi jelenleg a kihívás, nehézség a mozgalomban?

Nyugat-dunántúli zsűri vezetőként az évi 50-70 körüli település zsűrizési folyamatát nehéz és bonyolult megszervezni. Figyelni kell arra, hogy jó legyen a településnek a látogatási időpont, legyen megfelelő felkészültségű zsűriző, aki olyan ismeretanyaggal rendelkezik, amire a településnek szüksége van. Például nagy településre nem szervezünk kicsi települést fenntartó kertészt, mert nem arra az ismeretanyagra van ott szükség, mint amiben ő járatos. Át kell gondolni, hogy ki kinek tud segítséget adni, ami nagyon sokat jelent egy-egy településen. Ezt nehéz összeszervezni. Még mindig kevesen zsűrizünk, mert sok elfoglaltságot jelent. A zsűrizés önkéntes, ingyenes, jószolgálati nagykövetség, amiben nincs pénz, nincs anyagi ellenszolgáltatás.

A települések zöldfelület fenntartása folyamatosan változik, sok az elvárás a fenntartással, minőségi fejlesztéssel kapcsolatban. Egyre intenzívebbé válik a közterületek fenntartása, ami nem azt jelenti, hogy magas minőségű egyvári virágágyakat kell csinálni, hanem a mai fejlődési technikáknak megfelelő biodiverz, sokszínű, könnyen fenntartható, de mégis elegáns, látványos közterületeket kell létrehozni. Gyorsan fejlődnek az új technológiák, nagy a változás a fajták alkalmazásának terén is. A bírálóknak sok ismerettel kell rendelkezniük ahhoz, hogy jó tanácsokat tudjanak adni az újfajta elvárások megvalósítására, elősegítésére. A tervező tájépítészek részvétele nagy segítség a mozgalomban, azonban a települések fenntartása verseny, amiben ők kevés gyakorlati ismerettel rendelkeznek. Az önkormányzatok mindegyike anyagi nehézséggel küszködik, azt lehet mondani, hogy sehol sincs elegendő forrás. Ezért kell a költséghatékony megoldásokat elterjeszteni. Nem kell új dolgokat kitalálni, csak a jó gyakorlatokat kell elmondani.

A nemzetközi verseny legfőbb hívó szava a közösségi összefogás és annak bemutatása a versenyben, ami Magyarországon nagy nehézséget okoz. Másképpen működnek a közösségek több nyugat-európai országban, másféle hozzáállásban támogatják a közterület fenntartást. Ugyan vannak nálunk olyan kisebb települések, ahol jól működnek a közösségek, de a versenyben ezt nehéz bemutatni, legtöbbször a dokumentálás, a fotókészítés el szokott maradni. Egyre hangsúlyosabbnak kellene lennie a közösségi részvételnek a zöldfelület fenntartásban. Fejleszteni kellene a közösségek együttműködését, hogy az emberek együtt tegyenek azért, hogy szebb legyen a környezetük.

Vannak olyan települések, akik nagyon szeretnek versenyezni, és vannak, akiket kis ráhatással be lehet vonni a versenybe. Évről évre folyamatosan nő a versenyző települések száma, ami nagyon jó. A településeknél a versenyben való részvételre lehet indítómotor a fenntartó kertész, aki tudja, hogy szakmai segítséget, vagy egy jó szakmai beszélgetést várhat a zsűriséták alkalmával. Ekkor ő dönti el, hogy mit mutat meg, milyen problémát vet fel, merre alakul a beszélgetés, miben vár segítséget. A másik út, amikor maga a polgármester nevez a versenybe, mert például a kötelező közmeghallgatásokon minden évben fel kell tudni mutatni az elért idei eredményeket, ebben a VMO olyan pozitív, szerethető brand, amiben nem lehet hibát találni. A VMO versenyben még a legkisebb díjat is értékeli minden település, mert ezzel elismerik a munkáját, amire minden polgármester nagyon büszke.

Mit üzen a VMO a jövőnek?

Mindig van mit tanulnunk egymástól, megvalósul a tanulási és a tanítási folyamat egybefonódása. Ennek során át tudom adni, amit tudok, és én is tanulok. A kettő együtt érdekes, komplex folyamat.

Személyes élmények

Több mint 30 éve veszek részt a VMO munkájában, de ennek ellenére minden évben találkozom olyan emberekkel, akiknek a tudása, tevékenysége lenyűgöző. Megdöbbenve nézem a VMO-ban új indulóként megjelenő településeket, hogy hol voltak eddig, mert olyan fantasztikus dolgokat látok.

Egyik példa Lócs, ami „Rózsafalunak” kezdte magát nevezni. Több tízezer rózsatövet ültettek ki közterületre a faluban, amit fantasztikus minőségben gondoznak és gyönyörűen művelt, lekaszált nagy zöldterületeik vannak, nagyrészt közösségi összefogással. A VMO zsűrijeként éppen egy olyan versenyt követően érkeztünk

tavalyelőtt a faluba, amiben a családi házak előtti közterületek versenyeztek. Legalább ötven ház előtt díszítették fel a közterületeket a lakók. Például beültetett faládákat, színes bábukát, lefestett biciklit és sok növényt láttunk ott jó minőségben, mintha egy szép virágbolti portál lenne. Nagy meglepetés volt mindez, hiszen csak nagy közösségi összefogás eredményeként jöhetett létre az, hogy ilyen sokan beneveztek a versenybe. Fiatalos, előremutató dolgokat láttunk ott.

Mosonszentmiklóson tavaly jártunk, ahol egy településmérnök mutatta be nekünk a települést. Felújították a római katolikus plébániát és a kertjét elkezdték közösségi kertként használni. Gyógynövény kertet alakítottak ki, közösen ültették és gondozzák a zöldségest, a rózsalugast. A kert egyik részében pedig épp nagymamák tanították az óvodásokat horgolni, kötni. Mindez napi gyakorlat ott, nem előre szervezett program volt.

Találkozom olyan meglepetésekkel, emberi kapcsolat rendszerekkel, közterület fenntartási gyakorlatokkal, ami minden évben arra sarkall, hogy lehet még feljebb jutni, hogy van még remény a jó dolgokra.

Lejegyezte: Megyesi Éva